

Beköszöntő

Gondolatjel:

új szerkesztőség egy régi lappal, és azon közéletiség hiányával, mely hajdan ezt a lapot létrehozta. Nem feladatunk most kutatni a nyolcvanas évek elejének egyetemi életét, a jelenre kell odafigyelnünk. Arra a közéletiségre, ami nincs.

A Gondolatjel lehetőség:

írni és szólni tudásunk lehetősége. Egyetemistának lenni: ez nyitottságot, fogékonyságot is jelent, és felelősséget a rólunk kialakított képért. Felelősséget azonban csak annyiban vállalhatunk, amilyen mértékben részesülünk a bennünket érintő döntések meghozatalában.

A Gondolatjel akaratlanul is dokumentum lesz rólunk, nemcsak a szerzők, szerkesztők, hanem a kari élet minősítése is.

Mi nem mást szeretnénk magunkra vállalni, mint a provokációt.

Provokációt a szónak nemesebb értelmében. Meggyőződésünk ugyanis, hogy a problémák nem attól születnek, ha beszélünk róluk. Beszélni akarunk dolgainkról. Mert "A múlt néhány lapja, amelyről hallgatunk, ma bosszulja meg magát, amikor megismétlődik ez a múlt." (Alekszandr Bovin, Novoje Vremja 1987. 5. sz.)

Provokálni akarjuk azokat, akik hallgatnak, mert szinte mindannyian hallgatunk.

Provokálni akarjuk a magukban beszélőket, hogy osszák meg velünk mondataikat.

Provokálni akarjuk az elhallgatókat, mert az egyén csak akkor hallgat, ha nincs értelme a beszédnek.

Vissza kell adnunk előbb a szó rangját és hatalmát.

Majd meg kell tanulnunk újra beszélni, hogy meghalljuk egymást.

Aztán kezdetjük megtanulni az érvelést, hogy megértsük egymást.

S akkor talán valamikor megtanulhatjuk a demokráciát is.

Mindenkit várunk munkatársnak!

A szerkesztőség.